د

خوشحال خان ختټک

د څلوریزو غورچاڼ

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته يو طلسم يې، بې اعتباره

له خاکه، باده، له آبه، ناره

اول هم هېڅ وې، بیا به هم هېڅ شې

په ځان خبر شه، د خدای د پاره

تیرا مې ولیده، راغلم تر سواته

پښتون مې ولید، دا لوی لوی ذاته

عقل همت مې، د چا نه ولید

په بېرته راغلم، ناست یم ملا ماته

(c) ketabton.com: The Digital Library

چرته غره ولاړ يې، په باد مغروره

حباب ته ګوره، بلا دې دوره

نيستي هستي يې، فنا کېدل دي

واړه ستا چار ده، درته حضوره

چې په کې لوی شي، بې مصلحته

خونه خالي شي، له برکته

تر بد بخت زويه، نېکبخته لور ښه

فرزند دې نه وي، بې سعادته

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د شیخیه، نمط لرینه

شیخي دې کاندي، په ډېره سپینه

څواني به ولې، ابته ځینه

ښه مخ دې ګوري، شراب دې څښینه

څو تجربه نه کړې، خپل زویه، ورونه

هومره د دیو، په کار مه مونه (مونل = ویاړل)

زویه هغه دی، چې ځان څرګند کا

ګڼه بهتر دی له زویه، لونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو چې توانېږې، هومره نافع اوسه

تل تل د نېکو د خصلت واضع اوسه

سود يې تر جود تر کرم د پاسه دى

د خداى د پاره متواضع اوسه

څومره دې خوا ده، وما ته ډکه

چې تشوې يې، په ما فلکه

هم دې پيري کړه، په ما تعيينه

هم دې مېرخي کړه، د مغول رالکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیران یم پاکه، پروردګاره

تا چې پیدا کړل، دا دواړه داره

محتاج هېڅ نه یې، د څه د پاره

دا هومره نقش، هومره نګاره

خپله خبره، ده مرغلره

بې فکره مه وایه، خپله خبره

پند مې په یاد لره، که مې نېکخواه ګڼې

څو چې توانېږې، خبره نغره

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواره حیرانه، بني آدمه

په هېڅ غمجنه، په هېڅ بې غمه

خاندې، وژاړې، وژاړې، خاندې

دا چار دې تل وي، له عمره سمه

خواره حیرانه، بني آدمه

چې دې خمیر دی، خاورې له غمه

یو دم که وخاندې، په دا دنیا کې

بیا دې ژړا وي، په څو څو دمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چا چې ډک وي، زړګی له رازه

که په ویل یې، نه کا خوله وازه

یا یې له خولې نه، څه بوی روان شي

یا به یې رنګ وي، د مخ غمازه

د خپل غلیم سره، په توره جنګ کړه

نه چې ښکنځلې، د ښځو رنګ کړه

پرهار په زړونو، د ژبې مه ږده

د نامردی، له کاره ننګ کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښو خبره ده، په هر چا فرضه

درته به وکړم، پوره دوه عرضه

د بدخواه ومنه، د ښځو مه منه

له مرګه مه تښته، تښته له قرضه

د کوب و چوب دی، دا څو اقوامه

اوله عورته، واوره اې خامه

آسونه، خرونه، مریونه، ووړکي

بل رعیت دی، په دا تمامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مرد چې نه وي، لمن خيرنه

پاک وي په ژبه، پاک وي په ژمنه

که زر بلا وي، اندوه دې نه کا

فرښتې به واړوي، بلا له ده نه

د ملوکانو د قرب بامونه

لوړ دي پرې مه خېژه، په ډېر ګامونه

که ناګهانه، ورځنې ورغړې

روغ به بيا نه مومې، خپل اندامونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه ښېگڼه، د ونو گوره

خپل ځان په نمر کا، بل کا تر سيوره

په سنگ يې ووله، مېوه درواچوي

خصلت له ونې، واخله اې وروره

سخا په هر چا، په خپلو لا ښه ده

په ښو ويلو، ژبه گويا ښه ده

د ښو دلبرو، سره خندا ښه ده

خوشحال خټک ته، دنيا په دا ښه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سردار ته بويه، دا يو څو خيزه

چې مېړنی وي، زما عزيزه

داد و دهش لري، دين و دانش لري

نه بې راستی وي، نه بې تميزه

ښځه چې ځوانه ده، هومره صحت ده

څو چې زړه ده، هومره زحمت ده

اولاد چې بد راوړي، مېرمن مه وينه

اولاد چې ښه راوړي، وينځه نعمت ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځه چې خلاصه وي، له هره عيبه

زړه يې خالي وي، له مکره، رييه

په مصلحت به يې، چېرته بيا مومې

مګر پيدا شي، چېرته له غيبه

غضب ملوک لره، دروغ ملا لره

بخل غني لره، فحش نسأ لره

دا ځلور توکه، هرګوره بد دي

فکر چې راغی، په زړه کې ما لره

(c) ketabton.com: The Digital Library

که راست گويي لري، پاکه عفيفه ده

که زرخريده ده، په ذات شريفه ده

که لور د پير ده، که دا يې نه وي

بده، کثيفه ده، گنده، خفيفه ده

که سوري غواړي، د هرچا وړونی شه

پرده پوشي کوه، لکه پړونی شه

که بد گفتار دی، که بدکردار دی

چې عذرخواه شي، اواره کړونی شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که سروري غواړي، اواره کړونی شه

پاره دوزي کوه، نه پاره کړونی شه

چې بد له تا وکا، په څرخ يې وسپاره

ته يې وکار ته، ننداره کړونی شه

که عقل ورک شي، له دې جهانه

هېڅ پاتې نه شي، اې زما جانه

هېڅوک به نه وايي چې زه نادان يم

هريو به ښه ګڼي، ځان له لقمانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مرد يې مه پرېږده مردي له دسته

مرد دی د پاسه، ښځه ده پسته

مرد چې تر ښځې، پورې زبون شي

مردي يې نيست شوه، ښځه شوه هسته

که هر څو ښه ده، چې تېرېدونې ده

دنيا په پچه، نه پيرېدونې ده

که ښه کړې، ښه کړه، که بد کړې، بد کړه

کرده د هېچا، نه هېرېدونې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بدې اوسپنې، کړه توره سازه

په غوڅول شي، بیا بد آوازه

که یې په مشکو، په عنبر کې ځای کړې

بدبوی به بیا ځي، له بده پیازه

له تا چې بیم کا، ورځنې بیم کړه

مه یې محروم کړه، مه یې ندیم کړه

په زور که هر څو، د ده د پاسه یې

حذر ترې بویه، کار د حکیم کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهر نېکانو سره جاوید لره

تل زړه له دویو سره سفید لره

بدان که هر څو لایق د بدو وي

نه چې یکلخت یې محروم نومید لره

نېکان عزیز دي، له خپله رویه

ښه کړه له بدو سره خوش خویه

په باغ کې هره ونه اوبه مومي

تروه ترخه وي، خوره خوشبویه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وفا ترې مه غواړه، دا دوه درې ځيزه

چې بې وفا دي، زما عزيزه

يو آس، بل ښځه، که هر څو ښه وي

درپيمه توره، ورسره نيزه

هند کې تورسکاڼ دي، له موره پلاره

پښتانه واړه سره سپين اې ياره

تاثير که تخم، آب و هوا لري

ته واړه وګنه، له کردګاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو بخت، بل عقل، دا دواړه څیزه

د مور له بطنه وي، زما عزیزه

که د ښېګڼې دی، که د مرېی دی

که یې مېرمن لري، که یې کنیزه

آزار د خولې دی، آزار د لاس دی

له دواړو خلاص دی، هغه چې ناس دی

سړی به نه وي، هغه به دد وي

چې په دا دواړه، توکه الماس دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

امید که گورې، بهتر د بیم دی

عطا پرې مه نیسه، که دې غلیم دی

چې له اعدا سره، په مدارا وي

دا کار د چا دی، کار د حکیم دی

اې چې حکیم و علیم دې نوم دی

ورکړې اخلې، کار دې معلوم دی

شیرین ژوندون دې، ورباندې تریخ کړ

خوشحال چې نه وژنې، حکمت دې کوم دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلبل د گل دی، گل د بلبل دی

بلبل هورې غواړه، هورې چې گل دی

مینه به پټېه، د هېچا نه شي

خپل بوی د مشکو، په ځان چغل دی

بنیاد د چارې، په مصلحت دی

بیا د مردانو، په ښه همت دی

چې سره یو شي، دا دواړه توکه

واړه دولت دی، عزت، حرمت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خصلتونو کې، عدل، انصاف ښه دی

له ښو، له بدو، سره زړه صاف ښه دی

چې څوک دې غاښ مات کا، ته یې هم غاښ مات کړه

که عذرخواه شي، غاښ یې معاف ښه دی

څوک چې آشتي غواړي، که دې غلیم دی

«والصلح خیر» ځای د تسلیم دی

عفوه بهتره تر انتقام دی

نېکي په بدو کار د کریم دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحال که هرڅو، فاجر، فاسق دی

عیب يې مه کړه، شیخه! عاشق دی

چې پارسایان دي، په خپل خدمت ځي

د خدای د فضل، فاجر لایق دی

خوشرنګ تر بازه، مرغ زرین دی

باز مې په قدر کې، ترې صد چندین دی

څه شو که لوی لوی، وزر پرې پورې وي

کرګس کرګس دی، شاهین شاهین دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کور پرېښونه، شرم پیغور دی

هر ځای چې وزېږي، هغه دې کور دی

په هر هر کال یې، په ځاله تاخت کېږي

هغه شاهین دی، هغه یې کور دی

د ما د یار، په یاری کار دی

که مسلمان دی، که زنار دار دی

که مهر مینه وفا راستي لري

نور څه یې مه ګوره چې پوره یار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړی که ښه دی، په ښه ګفتار ښه دی

ګفتار که ښه دی، په ښه کردار ښه دی

ګفتار صورت ګڼه، کردار معني دی

چې سره یو شي، دا دواړه کار ښه دی

سل دوستان لږ دي، یو دښمن بد دی

چې ډېر دښمنه لري، ځای یې لحد دی

په ښه سلوک سره، پردي خپلېږي

چې خپل پردي کا، کله بخرد دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښایست د ښځې، د مار یکسان دی

ظاهر یې مه ګوره، باطن یې وران دی

ښځه په زړه کې، څو څو بلا لري

که مار په خوله کې، د زهرو کان دی

ښکاره په هر څه، د چارې بند دی

قدر له ښځې، د مرد دوه چند دی

ځینې سړي دي، چې ډیره بربت لري

جوړ یې له ښځې، سره پیوند دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

عقل د مځکې یا د آسمان دی

چې دواړه نه لري، هغه حیوان دی

عقل د مځکې، د مور د نسه دی

چې د آسمان دی، د دبستان دی

نی چې واهه شي، وایي عذاب دی

چې غیبتونه کړي، مګر ثواب دی؟

غیبت تر زنا نه تېری یادېږي

نی منع شوی، په کوم کتاب دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه چې لمونځ نه کا، که دې خپل پلار دی

ادب يې هېڅ مه کړه، په دين کې خوار دی

پرېږده چې ومري، زړه سوی پرې نه بويه

که په فاقه کې، ليل و نهار دی

هندو چې بت وته هسې نسکور دی

مومن مخ ايښی د کعبې په لور دی

دا دواړه توکه، رسم و عادت دي

ويده عالمه، مطلب څه نور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هنر چې نه لري، که مې پسر دی

چې څوک يې ياد کا، درد مې د سر دی

که بېگانه وي، چې يگانه وي

يا مې لېمه دی، يا مې ځيگر دی

بار د اوښانو په خرونو لېښ نه شي

جام د مستانو په صوفيانو څېښ نه شي

د ويښ له حاله ويده خبر نه دی

څو چې له خپله خوبه نه راويښ نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بانه که هر څو د سترګو زېب لري

چې ورکاره شي، بلا آسېب لري

زویه که ښه دی، تور دی د سترګو

زویه که بد شي، ماران د جېب لري

اور وړانده ته په تاو مفهوم شي

وسترګور ته څرګند معلوم شي

هغه چې پرېوځي واور ته رنګ واخلي

هر څوک خبر دی چې اور يې نوم شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدخواه دې کوم دی، چې دې په بدو وياړي

نېکخواه دې کوم دی، چې دې بهبود غواړي

که هرڅو خوی د پرښتو حاصل کړې

له چا به ته ژاړې، څوک به له تا ژاړي

بته تل لامبي، اوبه تل مومي

بدبوی يې ولې، له تنه درومي؟

بدبوی يې ځکه درومي له تنه

هره بلا ځي، د دې تر کومي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرې مې سلام دی، هغه چې مې خوري

خدای یې دارو کړه که په دود یې دی خوري

اول خلوت، بیا ښه صحبت بویه

مې دې په صوت د چنګ و نی خوري

پنځه دې ګوتې دي، که یوه نه وي

د نورو ګوتو، چار به دې څه وي؟

د لاس خوبي ده، په پنځو ګوتو

چې سره جوړې وي، کار به دې ښه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پونډه په اور کې، ګونه ګونه شي

کاڼی په اور کې، ګچ یا چونه شي

عادت به هېچېرې د ناکس نور نه شي

که اور یې پورې په درونه شي

په باغ په راغ کې، کرل هرڅه شي

په خپل خپل اصل، بیا واړه وشي

که لویول یې په شودو پی وي

مولی مولی ده، نور څه به نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپله پوهه، که ذوفنون وي

ويل چې نه مني، په کې جنون وي

دولت ته ورسي، تينګ يې ونه نيسي

قابل يې مه ګڼه چې، په رای زبون دی

په دا به پوه شي، هغه چې کس وي

ډېرې رمې لره، يو شرمښ بس وي

چې يو بخرى، د اور پيدا شي

په مخ يې وړى، انبار د خس وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په رنگ په خوی کې، سره پرخې وي

په مرتبو کې سره تېرى وي

يو سيند تر بله پورې لکه لښتى وي

يو غر تر بله پورې لکه غونډۍ وي

په زړه کې څړيکه، د ښکاري ولاړه شي

هی هی ناري وهي، بوږه يې غاړه شي

چې سره ونښلي، د ښکار بازونه

زرکه د دواړو، له منګولو ولاړه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سرېتوب کې، واړه يکسان دي

که مومنان دي، که کافران دي

ايمان د چا دی، د مومنانو

ايمان يې نشته، چې کافران دي

په مخ که هر څو، صاحب جمال وي

ننه په زړه کې، افعي افعال وي

که زر تسبيح لولي، باور پرې مه کړه

ښځې مې واړه، د مکر جال وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تازي چې زوړ شي، په قدر خر شي

مزری چې زوړ شي، تر شغال بتر شي

زوړ دې دماغ، د ځوانۍ نه کا

په دا ویل دې، هر څوک خبر شي

جهان که واړه، سره اوبه شي

دا دوه بېړۍ به په ډوبه نه شي

یوه بېړیه چې څوک رښتینی وي

بله چې وړي په چا ماړه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې بد اندېش وي، چې بد آموز وي

چې بد ګويي لري، واړه بد روز وي

که ته لويي غواړې، لويي په چا مه کړه

نېکان په دواړه، کونه فېروز وي

چې ترس د خدای لري، مرګ يې په ياد وي

زړه به يې کله، په ظلم ښاد وي

تل به يې مټ وي، په ښو ښو چارو

مخ به يې هرکله، په عدل و داد وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې څوک سوګند کا، کار يې څرګند وي

سر د دروغو، زر زر سوګند وي

سوګند به خوري، چې راست ګويان وي

د دروغجنو، سوګند کمند وي

چې خوی يې نه وي، صورت زيبا لري

لکه ښه لوښی، خالي غوغا لري

ښه مخ په مثل، لوښی د زرو دی

ښه خوی په لوښي کې، خوږه حلوا لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د تازي سره، د ټټو رګ وي

کله تازي غونډې، په لار یې تګ وي

رنګ ته یې مه ګوره، عمل یې ګوره

که سور که سپین وي، که تور که برګ وي

چې درست په مشک و په عنبر ډوب وي

چې په ګنده ګۍ ککړ شي، خوب وي

قران چې لولي، هرګوره بد کا

چې بیا په فسق و فساد معیوب وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ذات يې بد وي، اصل ناپاک لري

ګنده به فعل، ګنده به ژواک لري

زاغ و زغن ګوره، بلبل، توتي ګوره

خپل خپل پرواز کا، خپل خپل خوراک لري

چې سر يې خوړ نه شي، سړی چې داغ کېږدي

هرڅوک پوهېږي، ځان ته بلا ږدي

له چا چې جنګ کړې، روغه په زړه لره

هوښيار په جنګ کې، د روغې ځای پرېږدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځينې كه وينځې وي، لكه مېرمنې وي

ځينې مېرمنې د وينځو كنې وي

عقل هنر بويه، په آدمزاد كې

مېوه چې نه لري، قدر د ونې وي

څو دا جهان دى، دا هسې تل شي

خپل دې پردى شي، پردى دې خپل شي

د بل وي، ستا شي، په يوه دم كې

هغه چې ستا وي، هغه د بل شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوک چې ډوډۍ، د دهقانۍ خوري

خواږه د حورو، د مهمانۍ خوري

چې يې په ظلم خوري، واړه يې زهر شه

که شولانونه، د سلطانۍ خوري

خپل بد خويونه، بد خوی هنر ګڼي

په ځان که خاورې وي، خاورې هم زر ګڼي

په ځان چې څه وي، بل هم هغه ګڼي

يو چې کافر وي، بل هم کافر ګڼي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحاله زوړ شوې، سړی چې زوړ شي

د مهوشانو، له مینې موړ شي

ته څو زړېږې، لا مېین کېږې

زړه به دې کلهترې موړ یا سوړ شي

دا یو څو توکه د وقوف دار دی

باز د میر ښکار دی، زر د تجار دی

کتاب د چا دی؟ د دانشمند دی

ښځه د مرد ده، مښک د عطار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بادشاهانو چې امرګان دي

د يوه بحر ولې شان شان دي

وياله چې لويه وي، که کم لښتی وي

اودس پاکی لره، واړه یک سان دي

د بيم په ځای کې، سړی ملا وي

چې يې امید وي، هورته خوشحال وي

هغه په خړو اوبو نظر نه کا

چې تل يې بخره آب زلال وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چا چې د ننه، سینه په درد وي

دمه يې عينې په آه سرد وي

که مرد د لاندې وي، ښځه د پاسه

په دواړه توکه، ظفر د مرد دی

د ځان دښمن دی، دښمن چې يار ګڼي

دښمن چې يار ګڼي، مرګ دې تيار ګڼي

هوښيار به ځان، د نادان په شمار ګڼي

نادان هغه دی، چې ځان هوښيار ګڼي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپلې خونې، دېوال که کوږ وي

د خپلې خونې، په خښتن خوږ وي

زیست و روزګار یې، په کې خوندي وي

لوښی کالی یې، په ده کې بوږ وي

دروغ د چا دی، د کم ذات، د وږي

یا د کمزوري، په قوت لړي

چې دا یې نه وي، دروغ به ولې کا؟

دروغ چې کاندې، خوږ وي په سږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروغ وعده دې، په ما رښتيا لګي

ترخه د ښکليو، لکه حلوا لګي

د ښهو ناوک دي، په نورو نه پسندم

پرېږده چې واړه، په زړه زما لګي

درياب چې لوی دی، هومره هوار درومي

شور و غوغا نه کا، په څو کرار درومي

سېلاب په څو خاشکي، غږ پرې کا

بقا يې نه وي، په ډېر تلوار درومي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرونو کاڼي، تر حساب تېر دي

څه واړه کاڼي، د لال په څېر دي

که اهل ووينم، زه به ترې ځار شم

اهل څوک نشته، نااهل ډېر دي

دنيا څو ډېره، هومره يې غم ډېر وي

چې نه وي، نه خورې، هم يې الم ډېر وي

هستي نيستي يې، دواړه بلا دي

خوبي يې دا ده، چې ورته کم ډېر وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن ونې، چندڼ اگر دي

خاورې يې واړه، مشک و عنبر دي

که سرای و نورو وته سنگېږ دی

کاڼي يې واړه، ما ته سره زر دي

ډېر دي چې ږيرې د شيخی بوسي

ډېر دي چې مې خوري، رندی کې اوسي

بنده د چا يم؟ د هغه کس يم

چې يې نيولې، تر سره يوسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زرشوی د زرو، په حال خبر وي

چې چېرته خېژي، په کوم مقر وي

زر به په سپينو شگو کې نه مومې

شگې يې تورې، تر خاکستر وي

زوړ که بادشاه وي، که اوليا وي

د ځوانې ښځې، ځنې بلا وي

زوړ يې که هر څه، د ځان مزدور شه

د ځوانې ښځې، نوره هوا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زویه هغه دی، چې خوی د باز لري

لوی لوی ښکارونه، لوی لوی پرواز لري

نه خوی د چرګې، نه خوی د زاغ کا

چې ځان د غولو، خوراک ته ساز لري

ډیره دې کله، د پښتانه شي

چې د مغول په، منصب یې زړه شي

مغول کمزوری، غلیم بې رحم دی

کله یې زړه وي، چې پښتون ښه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ږیره غاښونه مې، جدا جدا وایي

ځواني دې ولاړه، راته همدا وایي

چې چا ته وګورم ، یا چا ته وخاندم

راته دادا وایي، کاکا، بابا وایي

سترګې چې نه وي، مخ به پساله نه شي

خوی یې چې بد شي، د خپل کاله نه شي

فهم که وکړې، دا حال به ووینې

عیب چې ډېر شي، عیب باله نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سخ د هغو دی، چې بې خبر دي

بې غمه خوب کا، په خوب و خور دي

روزگار په غم دی، د خبردارو

چې په زرگونو، فکرونو سر دي

سخي که لک ورکا، وده ته کک وي

بخیل که کک ورکا، وده ته لک وي

د هغو ورکړه، په ورکړه مه نیسه

چې ورکا زړه یې، له غمه ډک وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سږي په اصل، سره يکسان دي

که چوهړي دي، که بادشاهان دي

فرق يې په فعل، په خوی هنر وشو

ځکه دوی هسې، سره شان شان دي

سږي په خپلو، سره بې غمه وي

ونه په خپلو، وليو محکمه وي

د چا چې نه وي، خپل زويه، ورونړه

سيالي يې کله، له سياله سمه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړي په مثل، کاڼي د کوه دي

په څو څو رنګه، ګروه ګروه دي

چې جواهر دي، په کې کم کم شته

نابود بدرنګ يې، انبوه دي

سړي چې څوان وي، د جونو ځان وي

زور يې په ځنګ کې، لکه سوهان وي

زاړه که ښه کا، جونه دې نه کا

جن دې هاله کا، که دی سلطان وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړی چې زوړ شي، زبون په تن شي

حواس یې نور شي، په زړه هېرجن شي

لطیف خواړه دې خوري، دخول دې کم کا

که کا نوخیزه، چې پرې مېین شي

سړی چې زوړ شي، ورنځ ته جوړ شي

که ډېر هوښیار دی، په عقل بوړ شي

چې بې ایمان وي، حرص یې زیات وي

که ایمان دار وي، له هر څه موړ شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړی چې ولامبي، په اوبو پاک شي

سپی لا بدبوی شي، چې څو نمناک شي

احمق چې ولولي، څو کتابونه

په څه خو لوسته، یاوه کاواک شي

سړی که زوړ وي، ښه زویه ځوان لري

څه به اندوه لري، څه به ارمان لري

د پلار ښه زویه، دوباره عمر دی

بد زویه پلار لره، بلا شان لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړی که وړونی شي، آواره کړونی شي

د لویو لویو، بخرو به وړونی شي

راشه په خپلو، سترګو یې وګوره

فایده یې کومه ده، سپی چې خوړونی شي

سړی هغه دی، چې نوش و نېش وي

نه بدګویي لري، نه بد اندېش وي

په هره چاره کې، همت په ځای لري

که مال و ملک لري، که خوار درویش وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سګان د بدر، له نوره جنګ لري

ګونګټې د مښکو، له بويه ننګ لري

سره زر څه نور څه دي، زرنيخ څه نور دي

څه شو که بريښي، د زرو رنګ لري

سهيل چې وخېژي، اوړي تمام شي

زېرمه د ژمي، د سر انجام شي

په اته مياشتې، هسې هوا وي

چې د ځوانانو په کې هر کام شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهان بل اور دي، چې هر څه نغري

اعوان سکروټې، د اور بخري

چې یو بخرى، ځان ته پرې نه ږدي

هوښیار به تل وي، واور ته ځري

شرم يې نشته، څاروي خو ډار لري

نه هومره مهر، په مور په پلار لري

فرق د سړیو، څارویو هومره دى

چې شرم مهر په خپل مقدار لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځه چې ډکه شي، که کېني مار راوړي

مار ښه، نه زويه، چې ناهموار راوړي

ګل چې نه رنګ لري، نه بوی ښه کاندي

ښه دا چې ونه، بوټي خار دار لري

ښځې په اصل، کرېږ ناسمې دي

په عقل کمې، په دين هم کمې دي

شومت يې اور دی، چې چېرته لګي

په دم پېرى، په دم آدمې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځې د هېچا، په رګ ریشه نه دي

څرګنده چر ده، وفا پېشه نه دي

په خپل مقصود دي، په غرض سود دي

په نورو چارو کې، همېشه نه دي

ښځې ښه څیز دي، که په مخ ښکلې وي

له موره پلاره، پاکې زوولې وي

که دا یې نه وي، زر دې په ګور شي

چې نه لیدلې، نه چا کتلې وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځې طرارې دي، ښځې مکارې دي

ښځې مکارې دي، ښځې طرارې دي

که هر څو يارې دي، ښځې اغيارې دي

ښځې اغيارې دي، که هر څو يارې دي

ښځې له ځايه، په عقل کمې دي

سمې به نه شي، پيدا ناسمې دي

وفا ترې مه غواړه، په ياری يې مه وياړه

که دې محرمې دي، که نامحرمې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هغه ده، صفت یې ښایي

په هر هر ځای یې، وګړي ستایي

هغه د ښکلیو، په شماره نه ده

چې د کور ډمه یې، ستاینه وایي

ښه به ترې څه غواړې، هغه چې تل بد وي

هم په بازل بد وي، هم په ساتل بد وي

د بل علاج وشي، د خپل علاج نه شي

چې دې بدخواه شي، تر بل نه خپل بد وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه خوی، بد خوی کېږي، بدخوی، ښه کېږي

په صحبتونو که څوک پوهېږي

نافه د هوږې، په بوی خوشبوی شي

حنظل شکرو سره خوږېږي

عشق چې په خپلو، موجونو سر شي

تر اباسینده، لا زورور شي

بلا یې لیرې، هر څه په مخ وړي

چې کاڼي بوټي، په مخه ورشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

عشقه ستا واړه، چارې اوترې دي

چې زورور يې، واړه بهترې دي

تر مرګه پورې، سره نظر لري

ځلمي بازونه، جونې کوترې دي

عفو کرم دې، په هر چا عام نه وي

په کس ناکس دې، دا کار مدام نه وي

کس چې خطا وکا، باندې عطا بويه

ناکس لا بد شي، چې انتقام نه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر که ډېر شي، بیا دې هفتاد شي

تر دا د پاسه، لکه رماد شي

چې د ځوانی، ساعت رایاد شي

په هر زمان مې، پسې فریاد شي

غشي چې ډېر ولي، ښه تیرانداز شي

چې مشق د خط کړي، وخط ته ساز شي

کار د محنت دی، د مشقت دی

ورو ورو په هر هر، هنر ممتاز شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غشی چې راشي، په واړه تن لګي

ګوره رسا لګي، که برسېرن لګي

بده خبره تر غشي بده ده

د زړه په سر باندې د مرد و زن لګي

غشی چې سم وي، ګوزار پرې ښه کېږي

چې ښه سم نه وي، ګوزار پرې نه کېږي

راستي په هرڅه کې، لکه سره زر ده

په لاس که زر لرې، په زر هر څه کېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غشی د ټینګې، لنیدې خطا شي

د نرمې سستې، ګوزار رسا شي

ښه تېره توره، په لاس کې واوړي

د پخې تورې، ګوزار بلا شي

غلیم هوښیار ښه دی، که مرګ دې غواړي

ډېر به تر جنګه، په آشتۍ ویاړي

هوښیار چې نه دی، غلیم یې مه ګڼه

پرېږده په خپله، به خپل ځان وژاړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غم به د دين خوري، چې مومنان دي

دا نور غمونه، واړه اسان خوري

چې دين يې نه وي، كه په تخت كېني

ښادي يې غم ده، كه بادشاهان دي

غم چې په زړه كې د دلارام لري

گرم دی كه فكر، د ننگ و نام لري

چې يار يې څه وي، هسې دي دی وي

كه دين د كفر، كه د اسلام لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

فتنې د ښځو، هرګوره ډېرې دي

په شیطانۍ تر، شیطانه تېرې دي

لکه لټېکه، هسې ټکي لري

زهر په خوا کې، ښکلې برسېرې دي

فرزند که ښه، د سترګو نور شي

د سترګو نور شي، د زړه سرور شي

فرزند که بد شي، غاښ دې رنځور شي

غاښ چې رنځور شي، نو د امبور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرزند که هرڅو، د پلار عاصي شي

چې پلار ته پرېوځي، بیا په خلاصي شي

خدای په بنده باندې، لا ډېر مېين دی

له هر ګناهه په توبه خلاصي شي

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library